

POSTANOWIENIE

Dnia 31.10.2013r.

Sąd Okręgowy w Słupsku Wydział III Penitencjarny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Witold Galewski

Protokolant sekr. sądowy Katarzyna Kołpacka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Słupsku del. do Prokuratury Okręgowej w Słupsku – Karoliny Wnuk-Barbarowicz oraz Zastępcy Dyrektora Aresztu Śledczego w S. – Sławomira Melera

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Areszcie Śledczym w S. - Oddział Zewnętrzny w U. wniosku **Dyrektora AŚ** w sprawie **skaz. M. G. s. M.** i A. z d. D., ur. (...) w S., skazanego prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w S. z dnia 21.10.2010r., sygn. akt IIK (...)/pkt I za czyn z art.280§1kk, art.159kk, art.91§1kk na karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, Sądu Rejonowego w S. z dnia 21.10.2010r., sygn. akt IIK (...)/pkt III za czyn z art.158§2kk, art.11§2kk, art.12kk, art.157§2kk, art.159kk, art.190§1kk, art.222§1kk, 233§1kk na karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności;

o warunkowe przedterminowe zwolnienie

na zasadzie art. 77§1kk, art. 78§1kk, art. 79§1kk oraz art. 161§1kkw

postanowił:

1. **odmówić udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia *skaz. M. G. s. M.***
2. zwolnić skazanego od kosztów sądowych i obciążyć nimi Skarb Państwa;

UZASADNIENIE

Dyrektor Aresztu Śledczego w S. wystąpił z wnioskiem o udzielenie M. G. warunkowego przedterminowego zwolnienia, wskazując na ustaloną wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczno-społeczną.

Wniosek nie zasługuje na uwzględnienie. Z treści art.77§1 kk wynika, że Sąd penitencjarny może warunkowo zwolnić skazanego z odbycia reszty kary pod warunkiem stwierdzenia pozytywnej prognozy kryminologicznej. Sąd ustaleń w tym zakresie może dokonać w oparciu o pozostałe elementy wskazanego powyżej przepisu

Nie można nie dostrzec tego, że skazany odbywa karę w OZ U. czyli w jednostce penitencjarnej o zmniejszonym nadzorze. To oznacza że skazany ma zdecydowanie większe możliwości do uzyskiwania nagród regulaminowych i podjęcia pracy poza aresztem niż w jednostce penitencjarnej typu zamkniętego. Zatem, liczba uzyskanych przez skazanego wniosków nagrodowych nie może być traktowana w sposób jak priorytetowy przy ocenie trafności złożonego wniosku. Analiza złożonych wniosków nagrodowych daje podstawę do stwierdzenia że większość uzyskanych (także w okresach co kilka dni) nagród dotyczy należytego wykonywania przydzielonej skazanemu pracy, czyli właściwego wykonania tego, do czego skazany sam się zobowiązał.

Z wywiadu kuratora sądowego wynika, że skazany w miejscu zamieszkania zachowywał się poprawnie, jednak zdarzało się, że nadużywał alkoholu i nie wracał do domu. Pracował również zarobkowo, a środki finansowe jakie uzyskiwał przekazywał żonie na utrzymanie. Dbał też o dobro dzieci. Stąd też, zachowanie skazanego na wolności ocenić można jako nieustabilizowane. Zatem, właściwości i warunki osobiste skazanego nie przemawiają za uwzględnieniem wniosku.

Z dowodów załączonych do teczki osobopoznawczej skazanego wynika, że był 57 razy nagradzany. Ostatni wniosek nagrodowy uzyskał w dniu 8.10.2013r. Popenił przekroczenie za które dyscyplinarnie ukarany.

Dokonując oceny postawy skazanego nie można pominąć faktu iż skazany jest uczestnikiem podkultury więziennej. Podkultura więzienna jest zjawiskiem negatywnym które nie powinno występować w jednostkach penitencjarnych. Administracja więzienna wręcz ma obowiązek podejmowania działań mających na celu wyeliminowanie tego zjawiska. Zatem, nie można bagatelizować udziału skazanych w tym zjawisku, bowiem utrwała się przekonanie wśród skazanych, że uczestniczenie w strukturach nieformalnych (np. bycie tzw. „grypsującym”) jest akceptowalne w toku odbywania kary i nie ma wpływu na ocenę prawidłowości funkcjonowania skazanego w jednostce penitencjarnej.

Z treści art.116a pkt 1 kkw wynika że skazanemu nie wolno uczestniczyć bez zgody lub wiedzy przełożonego w tego typu strukturze nieformalnej. Sąd penitencjarny podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Gdańsku zaprezentowane w postanowieniach z dnia: 22.07.2007r. sygn. II AKzw 983/07, 22.08.2007r. sygn. II Akzw 1080/07 i 8.07.2009r. sygn. II Akzw 877/09z dnia 22.04.2013r. w sprawie II AKzw 789/13 a nadto Sądu Apelacyjnego w Krakowie wyrażone w postanowieniach z dnia: 19.07.2006r. sygn. II AKzw 495/06 oraz 20.09.2006r. sygn. II AKz 632/06, iż przynależność do podkultury więziennej nie pozwala uznać zachowania za pozytywne i prognozuje dalszy negatywny stosunek do obowiązującego porządku prawnego.

Odnosząc się ponownie do postawy skazanego w zakładzie karnym stwierdzić trzeba, że poprawne zachowanie skazanego w warunkach izolacji dowodzi tego, że podjął działania mające na celu wykazanie, iż zamierza zerwać z dotychczasowym trybem życia i przestrzegać zasad porządku prawnego. Za takim stanowiskiem przemawia ustalone zachowanie skazanego. Poprawna postawa nie jest jedyną okolicznością która musi być oceniona przy ocenie trafności złożonego wniosku o warunkowe zwolnienie. Skoro skazany uprzednio przebywał w warunkach izolacji a mimo to popełnił kolejne przestępstwa, to do jego deklaracje o zamiarze niepopelniania kolejnych przestępstw należy oceniać ze szczególną ostrożnością. Nadto skazany mimo okresowo poprawnej opinii środowiskowej, popełnił kolejne przestępstwo. Zatem, poprawne zachowanie, w przypadku skazanego nie stanowi swoistego rodzaju gwarancji, że skazany nie naruszy w przyszłości zasad porządku prawnego.

Z załączonych do akt ewidencyjnych odpisów wyroków wynika, że skazany dopuścił się popelnienia czynów z art.158§2kk w z. z art.159kk przy zast.art.11§2kk, art.157§2kk, art.13§1kk w zw. z art.222§1kk, art.190§1kk, art.159kk, art.158§1kk, art.280§1kk oraz art. 280§1§kk. Z wyroku łącznego w sprawie II K 608/10 wynika, że skazany w latach 2008 - 2010 był 5-krotnie karany, z czego 4-krotnie za czyny z użyciem i groźbą użycia przemocy. Do akt ewidencyjnych załączono odpis wyroku z w sprawie II K 214/10 z którego wynika, że skazany w 2002r. popełnił przestępstwa z art.286§1kk.

Fakt popelnienia licznych przestępstw dowodzi, że skazany nie jest sprawcą przypadkowym. Za takim stanowiskiem przemawia ustalona karalność skazanego. Podkreślenia wymaga to, że w dniu 16.06.2008r. opuścił jednostkę penitencjarną po uchyleniu tymczasowego aresztowania zastosowanego w związku z czynem z art.280§1kk. Skazany kolejne przestępstwa popełnił w dniach 29.11.2008r., 3.12.2009r. 14.05.2009r. oraz 14.05.2009r. To oznacza, że nawet pobyt w warunkach izolacji nie jest w stanie skłonić skazanego zmiany nagannego postępowania.

Wskazać także trzeba, że w sprawach II K 807/07, II K 608/10 oraz II K 247/08 wobec skazanego orzeczono kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania. Z uzasadnień postanowień w przemiocie zarządzenie wykonania kary wynika, że skazany w okresie próby popełnił kolejne przestępstwa w tym z użyciem przemocy. Dodać także trzeba że skazany podczas popelnienia kolejnych przypisanych mu czynów wobec pokrzywdzonych używał przedmiotów typu nóż, nóż stołowy, cegła, kawałki asfaltu, butelki po piwie.

Sąd penitencjarny podziela pogląd wyrażony w postanowieniu dnia 21.10.2004r. S.A. we Wrocławiu sygn. II AKzw 709/04 iż okoliczności popelnienia przez skazanego przestępstwa mają one znaczenie dla negatywnej prognozy, a w konsekwencji i dla negatywnej decyzji w przedmiocie warunkowego zwolnienia, o ile wskazują na takie cechy skazanego, które mogą być przyczyną popelnienia przez niego kolejnego przestępstwa.

To że analiza okoliczności popełnionych przestępstw i wyciągnięte na jej podstawie wnioski mają znacznie przy ustalaniu prognozy kryminologicznej wynika z postanowienia z dnia 22.04.2013r. SA w Gdańsku w sprawie sygn. II AKzw 789/13. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Apelacyjny stwierdził wprost że „zastosowanie instytucji warunkowego zwolnienia nie może zaprzeczać celom kary które legły u podstaw jej wymiaru. Orzekając o warunkowym zwolnieniu z reszty kary nie można pominąć przesłanek, którymi kierował się sąd w przedmiocie odpowiedzialności karnej skazanego aby nie doprowadzić do zdeprecjonowania tego orzeczenia”. Nadto, Sąd Apelacyjny odwołał się do postanowienia z dnia 23.03.1999r. SA w Łodzi sygn. akt II AKzw. 114/99.

Podkreślić należy że skazany popełnił szereg czynów z użyciem przemocy. Wobec pokrzywdzonych zachowywał się rażąco brutalnie, używając wskazanych powyżej przedmiotów, czym spowodował ustalone obrażenia. Z nagannej postawy nie zrezygnował mimo orzekanych wobec niego kar pozbawienia wolności w szczególności warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Skazany ma do odbycia łącznie 7 lat pozbawienia wolności. Z orzeczonej kary odbył z minimalny ustawowy okres uprawniający do złożenia wniosku o warunkowe zwolnienie. Uwzględnienie wniosku na tym etapie odbywania kary stwarzać może w społeczeństwie przekonanie iż będąc na wolności można zachowywać się sposób dowolny a przy tym rażąco sprzeczny z prawem a warunkowe zwolnienie można uzyskać po odbyciu połowy kary pod warunkiem poprawnej postawy.

W tych warunkach Sąd penitencjarny stwierdza, że uzyskanie w czasie przedmiotowego posiedzenia przez skazanego warunkowego zwolnienia było rażąco niesprawiedliwe, mimo jego dobrego zachowania w toku odbywania kary.

Skazany został osadzony do odbycia kary pozbawienia wolności i uprawnienia do warunkowego zwolnienia uzyskał z dniem 21.03.2013r. Koniec kary przypada na dzień 21.09.2016r. Nie można nie zauważyć że koniec kary jest odległy. Odległy koniec kary sam w sobie nie uzasadnia odmowy udzielenia warunkowego zwolnienia, jednakże daje podstawy do oceny czy okres odbytej przez skazanego kary zaspokaja społeczne poczucie sprawiedliwości (vide : postanowienie z dnia 8.03.2013r. SA w Gdańsku w sprawie sygn. II AKzw 642/13).

W ocenie Sądu penitencjarnego okoliczności popełnionych przestępstw przy uwzględnieniu ustalonej karalności oraz wniosków wynikających z wywiadu kuratora bowiem wskazują na takie cechy jak skłonności do nadużywania alkoholu, zachowań agresywnych i przywłaszczania mienia czyli naruszania podstawowych zasad porządku prawnego, które mogą być podstawą do popełnienia kolejnego przestępstwa.

Skazany nie potrafił docenić dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej wobec niego kary pozbawienia wolności. Jedną z przesłanek ocenianych przy rozpoznaniu wniosku jest postawa skazanego która oznacza jego stosunek wobec norm i reguł społecznych oraz widoczną skłonność do naruszania dóbr prawem chronionych. Sąd penitencjarny podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Lublinie wyrażone w postanowieniu z dnia 29.06.2006r. sygn. II AKzw 429/06. że do czynników rokujących negatywnie odnośnie postępowania skazanego w warunkach wolnościowych należy fakt iż skazany po raz kolejny narusza porządek prawny, ponownie dopuszcza się przestępstwa mimo warunkowego zawieszenia orzeczonej kary pozbawienia wolności. Fakt ten rzutuje na ocenę jego aktualnej postawy i nie może być pomijany przy konstruowania aktualnej prognozy kryminologicznej.

Bezspornym jest, że skazany w warunkach izolacji zachowywał się poprawnie. W ocenie Sądu nie można nadmiernie eksponować okresów poprawnego zachowania się skazanego w toku odbywania kary pozbawienia wolności. Nie można pomijać okresu nagannej postawy i okoliczności popełnionych przestępstw.

Ta ocena nie pozwala na wysnucie wniosku że skazany ma na tyle ukształtowane właściwe postawy, iż mimo niewykonania pozostałej części kary pozbawienia wolności będzie przestrzegał porządku prawnego a w szczególności nie popełni ponownie przestępstwa a dalszy proces jego resocjalizacji prowadzony w warunkach wolnościowych będzie przebiegał należycie.

Sąd penitencjarny dostrzega pozytywne zmiany zachodzące w osobowości skazanego, jednakże na obecnym etapie odbywania kary brak jest podstaw do przyjęcia, że zmiany te mają charakter trwały, rokujący osiągnięcie celów kary.

W tej sytuacji, wobec braku pozytywnej prognozy kryminologicznej, uznając wniosek za przedwczesny, postanowiono jak na wstępie.

Na podstawie art.626§1 kpk w zw. z art.624§1 kpk w zw. z art.1§2kkw z uwagi na trudną sytuację materialną i brak dochodów skazanego zwolniono od zapłaty kosztów sądowych, którymi obciążono Skarb Państwa.